

Svar:

I forbindelse med en ændring af skattestyrelsesloven, blev ordningen vedr. omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ændret, dels ved

- at den hidtidige godtgørelsesprocent på 38 % for personer og 32 % for selskaber blev forhøjet til 50 % for både borgere og virksomheder
- at der ydes en godtgørelse på 85 % i de sager, hvor myndighederne viderefører sagen, fordi sagen anses for at være principiel
- at udvide kredsen af godtgørelsesberettigede personer
- at udvide de godtgørelsesberettigede sagstyper og godtgørelsesberettigede udgifter.

Disse elementer, der bidrager til at styrke retssikkerheden på skatteområdet, er tilsammen baggrunden for forventningen om et øget antal sager om sagkyndig bistand i skattesager fra 2001.

Spørgsmål 4:

Ad Tekstanmærkning Nr. 4 ad § 9.21.01.

»Af tekstanmærkningen fremgår bl.a., at merudgifter ud over 10 mill. kr. kan optages direkte på forslag til tillægsbevilling, dog således at merudgifter mellem 10 og 20 mill. kr. kun optages med halvdelen. Hvorledes konteres den anden halvdel af udgifter mellem 10 og 20 mill. kr.?«

Svar:

Alle de her omhandlede udgifter til selskabstømningsager konteres regnskabsmæssigt under § 9.21.01. Told og Skat, underkonto 10. Almindelig virksomhed.

Tekstanmærkningen omhandler imidlertid den bevillingsmæssige finansiering.

De første 10 mill. kr. samt halvdelen af evt. udgifter mellem 10 og 20 mill. kr. afholdes inden for den på finansloven givne bevilling til Told og Skat.

Told og Skat har således en »selvrisiko« på op til 15 mill. kr. Evt. merudgifter herudover optages på forslag til lov om tillægsbevilling.

Spørgsmål 5:

Ad Tekstanmærkning Nr. 103 ad § 9.21.01.

»Der ønskes en uddybende redegørelse for indholdet af 2. afsnit af anmærkningerne til Tekstanmærkningen.«

Svar:

Baggrunden for udvidelsen af tekstanmærkningen er statens overtagelse af ansvaret for selskabs- ligningen.

Ved Akt 274 af 15. juli 1998 tiltrådte Finansudvalget

- at Skatteministeriet kan indgå aftale med kommuner om udførelse af selskabsligningsopgaven på statens vegne og via aftalen at vederlægge kommuner for løsning af opgaven
- at Skatteministeriet kan regulere kommunens målkrav og vederlag i efterfølgende år, såfremt kommunen ud fra en samlet vurdering ikke har opfyldt aftalens bestemmelser, men uafhængigt af de faktisk afholdte udgifter
- at Skatteministeriet kan undlade at efterregulere udbetalt vederlag i forbindelse med misligholdelse og/eller opsigelse af aftalen

Disse forhold er der sikret hjemmel til dels via udvidelsen af tekstanmærkningen dels via tekstanmærkning 59.